

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 41/2016
28.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Т.1, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т.1, адвоката Р.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу – Судске јединице у Коцељеви К 1252/13 од 24.04.2015. године и Вишег суда у Шапцу Кж 318/15 од 04.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т.1, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу – Судске јединице у Коцељеви К 1252/13 од 24.04.2015. године и Вишег суда у Шапцу Кж 318/15 од 04.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу – Судске јединице у Коцељеви К 1252/13 од 24.04.2015. године, окривљени М.Т.1, оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца. На основу члана 87. став 1. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то ланца дужине 80 цм, те је одређено да се исти по правноснажности пресуде има уништити. Оштећени М.Т.2 је на основу члана 252. и 258. ЗКП, упућен да свој имовинскоправни захтев за накнаду штете оствари у парничном поступку. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 5.000,00 динара, и на име паушала износ од 3.000,00 динара, да Основном јавном тужилаштву на име трошкова кривичног поступка плати износ од 5.093,42 динара, а оштећеном М.Т.2 износ од 53.750,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу, преиначена је првостепена пресуда и то само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је другостепени суд окривљеног М.Т.1 за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, док је жалба

браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против ових правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног М.Т.1, адвокат Р.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, члана 460. ЗКП и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде преиначи.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗПП, одржао седницу већа, у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т.1, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т.1 је недозвољен.

Бранилац окривљеног М.Т.1, у захтеву за заштиту законитости истиче да првостепени суд није анализирао изведене доказе нити је дао разлоге у вези са поравнањем закљученим пред Основним судом у Коцељеви Р 384/73 од 22.11.1973. године, које је, према ставу браниоца, доказ да је предметни догађај последица провокације оштећеног, што је околност од значаја за одлуку о кривичној санкцији, а у односу на коју првостепени суд није дао никакво образложење. По оцени овога суда недостатак пресуде на који се указује наводима захтева предвиђен је као битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног М.Т.1, истиче и повреду закона из члана 460. ЗКП, учињену од стране другостепеног суда, тиме што тај суд није оценио жалбене наводе браниоца окривљеног којима је указивано на напред наведене недостатке у првостепеној пресуди као и на погрешну оцену одбране окривљеног и исказа оштећеног и његове супруге и ћерке, које су биле више него заинтересоване за исход овог кривичног поступка. Бранилац у захтеву у вези са истом повредом закона, указује и то да је другостепени суд пропустио да цени наводе жалбе браниоца окривљеног којима је истицано да је првостепени суд одбијањем извођења предложеног доказа – обављања увиђаја на лицу места, онемогућио доказивање одбране окривљеног, те да је првостепени суд погрешно применио закон. У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.Т.1, наводи да су нижестепени судови правном оценом дела окривљеног према одредби члана 121. став 1. КЗ, погрешно применили кривични закон, што представља повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и у вези са тим указује да из чињеница – да је оштећени пре критичног догађаја вређао окривљеног и да је код њега постојала намера да оштети или уништи пумпу у бунару окривљеног, због чега је критични догађај последица провокативног понашања оштећеног, и да код окривљеног није постојао умишљај да тешко телесно повреди оштећеног, већ да су његови поступци били мотивисани заштитом своје имовине, јасно произлази да је окривљени извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 4. КЗ, а не из члана 121. став 1. КЗ.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овога суда, бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке, а у вези са обликом, односно степеном кривице који је постојао код окривљеног приликом извршења конкретног кривичног дела, а који чињенични закључци су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, због чега бранилац окривљеног иако формално истиче повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у суштини оспорава оцену изведених доказа и правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а везано за утврђени облик кривице који је постојао код окривљеног критичном приликом.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац чија су права ограничена правима која у поступку има окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 460. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.Т.1 оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**